

KINH ĐẠI TẬP ĐẠI PHƯƠNG ĐẲNG BỒ-TÁT TAM-MUỘI NIỆM PHẬT

QUYỂN 9

Phẩm 13: THẦN THÔNG (Phần 2)

Sao gọi là hổ thẹn? Đó là thường xấu hổ với người khác và tủi thẹn đối với chính mình. Ở trong tất cả pháp bất thiện, thường luôn thực hành sự hổ thẹn, thành tựu sự hổ thẹn thì xa lìa điều bất thiện, mới nghĩ đến sự mong cầu việc thiện, gánh vác được việc quan trọng, chủng tánh sẽ trong sạch không bị thiếu phạm.

Khi ấy, Tỳ-kheo Thiện Quán Tác nghe theo lời Phật dạy, trụ nơi hổ thẹn để diệt trừ tất cả pháp bất thiện, dốc sức tinh tấn, cùng với ý muốn, một lòng hướng đến việc được trụ nơi các pháp thiện, nhờ vậy sự suy nghĩ được đầy đủ, rộng rãi, không để quên mất, chuyên chú thâm giữ tâm, trụ nơi chánh quán, nhập sâu vào pháp giới.

Như vậy, khi Tỳ-kheo xem xét về pháp giới, không thấy một pháp tăng, không thấy một pháp giảm. Khi đã xem xét pháp không tăng không giảm rồi, vị ấy phải nên, thấy tất cả pháp không đến, không đi; thấy tất cả pháp không được, không mất; thấy tất cả pháp không sinh, không diệt; thấy tất cả pháp không có dị biệt, thấy tất cả pháp không có sai khác, thấy tất cả pháp do nhân duyên sinh, thấy tất cả pháp giống như mộng tưởng, thấy tất cả pháp giống như sóng nắng, thấy tất cả pháp như ảnh trong gương, thấy tất cả pháp như bóng hình, thấy tất cả pháp giống như tiếng vang, thấy tất cả pháp giống như huyễn hóa, thấy tất cả pháp không có thắng thua, thấy tất cả pháp vốn không có hơn kém, thấy tất cả pháp không thể thành tựu, thấy tất cả pháp xưa nay không sinh, thấy tất cả pháp không có chỗ sinh ra, xem xét tất cả pháp thấy đều bình đẳng.

Này Bồ-tát Bất Không Kiến! Vị ấy có thể xem xét như vậy, cũng có thể tức thời tu hành như vậy, không lâu thì có thể được Tam-muội này.

Này Bồ-tát Bất Không Kiến! Khi Tỳ-kheo Thiện Quán Tác đạt

được Tam-muội này rồi, tức thời có thể thành tựu biện tài vô ngại, giảng nói nghĩa các pháp không cùng tận.

Lại nữa, Tỳ-kheo Thiện Quán Tác ấy, khi ấy trải qua sáu mươi ức trăm ngàn na-do-tha kiếp, sau đó mới chứng đắc đạo quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác. Nay Bồ-tát Bất Không Kiến! Ông đối với việc này còn có tâm nghi ngờ chăng? Ta vì ông giải thích để ông đoạn trừ.

Nay Bồ-tát Bất Không Kiến! Nên biết vua Thiện Quán Tác thời ấy đã bỏ cả thiên hạ, bỏ các thú vui năm dục, cùng với tám vạn bốn ngàn ức na-do-tha thân dân, đại chúng, ở tại chỗ Phật Thế Tôn Ưng-kỳ, cùng lúc xuất gia, cạo bỏ râu tóc, siêng năng tu đạo, chớ bảo đó là người lạ, cũng không nên có ý nghĩ khác. Vì sao? Nay Bồ-tát Bất Không Kiến! Nên biết Tỳ-kheo Thiện Quán Tác thời đó nay là Đức Như Lai Liên Hoa Thượng.

Lại nữa, vua Thiện Quán Tác lúc ấy bỏ cả thiên hạ, thú vui, cùng với tám mươi bốn ngàn ức na-do-tha muôn dân đại chúng ở chỗ Phật Ưng-kỳ xuất gia tu đạo, trụ nơi hạnh hổ thẹn, xem xét đúng đắn các pháp, một lòng suy nghĩ, chẳng bao lâu chứng được Tam-muội này.

Lại nữa, nay Bồ-tát Bất Không Kiến! Do nhân duyên ấy, nay ta ân cần, trịnh trọng vì ông tuyên nói pháp môn Tam-muội này, nó sẽ tạo ra công đức sâu xa, không thể nghĩ bàn được. Nên biết, nếu không có pháp ấy, không ai có thể rộng trồng căn lành thù thắng tốt đẹp. Các chúng sinh đã được lắng nghe, có thể đọc tụng, thọ trì tu hành, cho đến vì người khác mà giải nói nghĩa lý.

Lại nữa, nay Bồ-tát Bất Không Kiến! Nếu có các thiện nam, thiện nữ, có thể lãnh hội được Tam-muội này thì nên biết, các thiện nam, thiện nữ ấy quyết không phải là người phước mỏng, trồng ít căn lành. Họ cũng không phải chỉ trồng các căn lành nơi một Như Lai, cũng không phải trồng các căn lành nơi hai, ba, bốn, năm Như Lai. Cũng không phải với mười, hai mươi, ba mươi, bốn mươi, năm mươi, cho đến cũng không phải trồng các căn lành với một trăm các Như Lai. Cũng không phải trồng các căn lành với hai trăm, ba trăm, cho đến một ngàn vạn ức các Như Lai. Như vậy, cho đến chẳng phải với vô lượng ức trăm ngàn na-do-tha, cho đến cũng chẳng phải với vô lượng a-tăng-kỳ, mà vượt hơn vô lượng a-tăng-kỳ các Như Lai, để trồng các căn lành, tích tập công đức sâu dày mới được nghe một phần nhỏ tên của Tam-muội vua báu này. Huống chi là người có thể biên chép, xem đọc, tán tụng, thọ trì, suy nghĩ ý nghĩa, theo như pháp mà tu hành, vì mọi người phân

biệt, giải thích.

Này Bồ-tát Bất Không Kiến! Nếu các thiện nam, thiện nữ ấy chỉ được nghe qua pháp môn Tam-muội Niệm Phật của Bồ-tát này, nên biết thiện nam, thiện nữ ấy không phải là người mỏng phước, trồng ít căn lành. Nên biết, các thiện nam, thiện nữ ấy chính là những người có đầy đủ Bồ-tát thừa. Vì sao? Này Bất Không Kiến! Vì nếu người nào được nghe Tam-muội vua này, nên biết người ấy sẽ nương theo thứ lớp, tự nhiên chứng thành Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, chỉ trừ tất cả các bậc đã dứt hết các lậu.

Bấy giờ, Bồ-tát Bất Không Kiến bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Những người đã an trụ vào hạnh Vô thượng Chánh Đẳng Chánh giác. Bạch Thế Tôn! Họ sẽ chứng đắc Tam-muội vua này chăng?

Đức Phật trả lời:

–Này Bồ-tát Bất Không Kiến! Đúng vậy, đúng vậy! Họ cũng sẽ chứng đắc Tam-muội vua này.

Lại nữa, này Bồ-tát Bất Không Kiến! Ví như có loại thuốc tên là Chân chánh. Nếu lấy thứ thuốc ấy thoa lên trên trán nơi quân binh, trong lúc chiến đấu, dùng dùi đánh trống, giả sử trong trận có người bị tên độc, dao nhọn làm cho bị thương, nhờ sức mạnh của thuốc nên có thể khiến họ được bình phục, an ổn.

Như vậy, này Bồ-tát Bất Không Kiến! Nếu có thiện nam, thiện nữ nào chỉ nghe qua một phần nhỏ tên gọi của Tam-muội vua này, những người ấy nhờ danh tiếng, oai lực của Tam-muội đều sẽ được thành tựu Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, chỉ trừ người dứt sạch lậu thân chứng.

Này Bồ-tát Bất Không Kiến! Ví như núi chúa Tu-di, do bốn báu tạo thành. Nếu có chúng sinh nào đến bên núi ấy, liền có màu sắc như núi. Vì sao? Vì uy quang của núi ấy làm cho tất cả đều đồng một màu.

Như vậy, này Bồ-tát Bất Không Kiến! Nếu thiện nam, thiện nữ ấy, chỉ mới tạm thời nghe qua danh hiệu của Tam-muội báu này, liền nhờ sức mạnh từ oai đức, danh tiếng của Tam-muội nên tự nhiên mau thành tựu Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, chỉ trừ các Bồ-đặc-già-la chánh vị dứt hết các lậu. Vì sao? Vì Tam-muội này có công năng thù thắng không nghĩ bàn.

Này Bồ-tát Bất Không Kiến! Ví như tất cả sông lớn, ao hồ và các dòng nước đều chảy vào biển cả, đồng một vị mặn, vì do sức mạnh nơi

đức rộng lớn của biển cả.

Này Bồ-tát Bất Không Kiến! Các thiện nam, thiện nữ ấy chỉ có thể nghe qua tên Tam-muội này, dù họ không đọc, không tụng, không thọ, không trì, không tu, không tập, không truyền trao cho kẻ khác, không nói cho kẻ khác, cũng không thể giải thích, phân biệt rộng rãi, nhưng các thiện nam, thiện nữ ấy đều sẽ tuân tự thành tựu Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác. Vì sao? Vì danh tiếng thù thắng, vì sức mạnh từ oai đức của Tam-muội này.

Này Bồ-tát Bất Không Kiến! Nếu có các thiện nam, thiện nữ nói lời thành thật, khéo nói; chỉ có thể nói lời thành thật và khéo nói khi đã chắc chắn có được sự mở bày hưng hiển các pháp môn của chư Phật để làm lợi ích rộng lớn cho các thế gian, đó gọi là nói lời thành thật, đó gọi là khéo nói.

Này Bồ-tát Bất Không Kiến! Nếu thiện nam, thiện nữ nào có thể có được lời nói chánh chân và khéo nói, nhất định vị ấy sẽ được vô lượng, vô biên vượt cả a-tăng-kỳ khối công đức lớn không thể nghĩ bàn, huống chi kẻ ấy có thể khéo nói về pháp môn Tam-muội Niệm Phật của Bồ-tát này thì khối công đức sẽ được là vô cùng lớn.

Này Bồ-tát Bất Không Kiến! Giả sử vô lượng, vô biên hằng hà sa Đại Bồ-tát, lại trải qua vô lượng, vô biên hằng hà sa kiếp tu hành bố thí, không bao giờ ngừng. Ta có thể nói: Công đức các vị ấy đạt được là không thể nghĩ bàn. Nay ta lại vì ông phân biệt rộng. Nếu lại có một Đại Bồ-tát hoặc nghe và thọ trì pháp môn Tam-muội Niệm Phật này, hoặc đọc tụng, hoặc thọ trì, hoặc tu hành một phần nhỏ, hoặc luận thuyết một phần nhỏ thì công đức đạt được so với công đức bố thí nói ở trước là hơn hẳn không thể so sánh, không thể lường tính, không thể thuyết giảng được. Huống chi vị ấy có thể nghe, lãnh hội đầy đủ rồi thọ trì, tu hành, diễn nói thì công đức ấy lường tính được sao?

Bấy giờ, Đức Thế Tôn muốn làm sáng rõ nghĩa này nên nói kệ tụng:

*Ta nhớ xưa kia vô lượng kiếp
Có Phật Thế Tôn Ương-kỳ-la
Làm chỗ quay về cho thế gian
Lòng đầy Từ bi nói pháp mầu.
Nhưng điều Phật thấy đều biết hết
Quá khứ, vị lai rõ ràng cả*

Cũng rất thông đạt việc hiện tại
 Hiểu những điều nhiệm mầu được thấy.
 Trí tuệ chư Phật khó nghĩ bàn
 Xót thương chúng sinh nên mới thuyết
 Chúng sinh ngu si, khổ bức bách
 Xem khắp chúng sinh dấy lòng thương.
 Lúc ấy Như Lai đã có được
 Chín mươi chín ức chúng Thanh văn
 Đều đạt tự tại, hết tái sinh
 Cùng nhau vây quanh vua chánh pháp.
 Phía Đông bắc thành có khu rừng
 Đầy đủ trang nghiêm tên Vô úy
 Đại tiên Như Lai sống ở đó
 Gồm cả ức vị A-la-hán.
 Vua Chuyển luân Thiện Quán Tác
 Chuẩn bị xe báu tự ra thành
 Chúng thần dân vô lượng vây quanh
 Tất cả chúng sinh đều ưa mến.
 Vua thấy Thế Tôn tâm vắng lặng
 Thân, miệng, thanh tịnh, căn điều phục
 Đầy đủ các oai nghi thắng diệu
 Vua Thiện Quán càng thêm cung kính.
 Vua liền đi đến chỗ Đức Phật
 Đầu mặt đánh lễ dưới chân Phật
 Cung thỉnh Đức Phật nhận cúng dường
 Thế Tôn đồng ý nên im lặng.
 Vua thấy Như Lai đã chấp nhận
 Liền bảo các thần dân trong thành
 Soạn đủ vật tốt nhất cúng dường
 “Ta muốn dâng cúng Phật Ương-kỳ.”
 Mọi vật đã đủ, vua đến mời:
 “Mong Phật thương xót, nay đúng thời
 Đại sư Thế Tôn và Thánh tăng
 Nay nhận con bữa cơm đạm bạc.”
 Vua mời Như Lai Ương-kỳ nhận
 Với công đức lớn, hiện thân thông

Tạo vô lượng ngàn ức ánh sáng
Chiếu khắp mười phương các cõi Phật.
Mỗi luồng ánh sáng biến vô lượng
Trăm ngàn ức số hoa sen lớn
Rất đẹp, sáng tươi người ưa thích
Để khiến chúng sinh tạo gốc lành.
Này Bất Không Kiến, biết các hoa
Đều hóa hình tượng các Như Lai
Ý nghĩ trước hết nên chiêm ngưỡng
Mười phương cùng thuyết pháp như vậy:
Các hành vô thường, cũng là khổ
Lại nói vô ngã, rất yếu kém
Kết cuộc bể nát, không kiên cố
Chớ trách người trí sinh tham vui.
Các hành thiêu đốt như lửa dữ
Nung nấu, bùng cháy khó chịu nổi
Thế Tôn Ương-kỳ thuyết như vậy
Phật vì chúng sinh khởi chán sâu.
Chư Thiên thấy đại thần thông này
Trăm ngàn âm nhạc cùng lúc tấu
Hương hoa tự nhiên lại rơi xuống
Lạ thay, hiếm có khó nghĩ bàn!
Đức vua thấy thần biến của Phật
Bày vật cúng dường không kể xiết
Bậc bốn thiên hạ tôn trọng này
Từ bỏ năm dục như cời dếp.
Trước Phật cạo tóc, mặc ca-sa
Liên đó thưa hỏi Định vi diệu
Thường trụ những pháp thù thắng gì
Trượng phu được nhập cửa Tam-muội?
Thế Tôn Ương-kỳ nói như vậy:
Trụ vào hai pháp khéo tư duy
Sẽ tự chứng thiên vi diệu ấy
Được không nghĩ bàn vui hơn hết.
Vua nhờ Đức Phật nói lời thật

Trong lòng vui vẻ tập định này
 Thường nhớ Bồ-đề kính chư Phật
 Liên nhận tôn hiệu: Thượng Liên Hoa.
 Hãy nên tin nhận lời Như Lai
 Đối với kinh điển không còn nghi
 Vào cảnh giới Phật, pháp môn sâu
 Tự nhiên vào được Tam-muội ấy.
 Nếu nghe thật tế, không nghi sợ
 Với pháp cũng không tưởng ta, người
 Niệm Xa-ma-tha, Tỳ-bà-xá
 Nghĩ kỹ, biết thiền cao như vậy.
 Trụ nơi hổ thẹn và cung kính
 Thường nên tu tập các chánh cần
 Biết ác rồi, sinh tâm hổ thẹn
 Chứng Tam-muội vua đâu có lâu.
 Luôn quán các pháp không thấy tăng
 Cũng tự chẳng biết các pháp diệt
 Thấy tất cả pháp như hư không
 Bậc trí Bồ-tát đều thông đạt.
 Các pháp chẳng được cũng chẳng mất
 Bản tánh thanh tịnh thường sâu lắng
 Biết tất cả pháp như giấc mộng
 Người thấy như vậy đạt Tam-muội.
 Với họ không khởi tướng sai biệt
 Vốn không thấy diệt cũng không sinh
 Giống như sóng nắng và gương ảnh
 Thường thấy như vậy được Tam-muội.
 Pháp tướng bình đẳng, không cao thấp
 Cũng không còn, mất và hơn, kém
 Giống như tiếng, hình và huyễn hóa
 Người thấy như vậy chứng Tam-muội.
 Các pháp vắng lặng không thắng bại
 Không thấy ngoại tướng và nội tâm
 Không có thành tựu lại vô danh
 Người thấy như vậy chứng Tam-muội.
 Tỳ-kheo chuyên tâm xét như thế

Đầu, giữa, cuối đêm thường suy nghĩ
Lãnh thọ lời dạy nơi Đức Phật
Không lâu sẽ chứng Tam-muội này.
Khi sắp chứng được Tam-muội ấy
Đối với Bồ-đề không giảm sút
Cũng thấy mười phương tất cả Phật
Công đức cúng dường đại chúng sinh.
Hơn cả sáu mươi ức trăm ngàn
Na-do-tha kiếp tu các hạnh
Phụng thờ vô lượng các Đức Phật
Sau đó mới chứng đại Bồ-đề.
Này Bất Không Kiến, nay nên biết
Nhà vua lúc ấy là ai vậy?
Người trí không nên thấy khác đi
Phật Liên Hoa Thượng tức Thiện Quán.
Nay ta dạy bảo cho các người
Tất cả thế gian các trời, người
Muốn biết cùng tận nguồn pháp Phật
Nên nhớ sớm tịnh Tam-muội này.
Sẽ được đại tập khối công đức
Không thể tính số, khó lường xét
Muốn được niềm vui không nghĩ bàn
Trước phải tịnh tu Tam-muội này.
Nếu muốn thấy hết tất cả Phật
Hiện tại, vị lai và mười phương
Hoặc lại cầu chuyển xe diệu pháp
Trước cũng tu tập Tam-muội này.
Nếu muốn tròn đầy các tướng tốt
Đầy đủ vẻ đẹp thật trang nghiêm
Và cầu chuyển sinh nhà thanh tịnh
Trước phải thọ trì Tam-muội ấy.
Này Bất Không Kiến, các chúng sinh
Muốn xa lìa gặp các đường ác
Cùng muốn biết rõ lúc hạ sinh
Phải thường khen tụng Tam-muội này.

Họ đầu cúng dường một Đức Phật
 Cũng đầu hai, ba và bốn, năm
 Cho đến số ức na-do-tha
 Mới được nghe Tam-muội quý ấy.
 Họ cúng dường Phật hơn tăng kỳ
 Để chứng Vô thượng đại Bồ-đề
 Những điều mong muốn đều đạt được
 Mới được nghe Tam-muội quý này.
 Họ cúng dường trăm vô lượng Phật
 Quá khứ đã trồng các căn lành
 Thường sinh tâm vui vẻ kính trọng
 Mới được nghe Tam-muội quý ấy.
 Họ thờ vô lượng ngàn Đức Phật
 Trong cõi Thắng thiên hay phóng quang
 Siêng năng tu tập không mệt mỏi
 Rồi mới khen tụng kinh Tam-muội.
 Họ thấy vô lượng ức Đức Phật
 Vô biên ánh sáng như mặt trời
 Tu mãi tất cả các căn lành
 Rồi mới được nghe Tam-muội diệu.
 Như ở thế gian có chiến trường
 Trong đó nhiều người bị độc hại
 Nếu họ nghe qua tiếng trống thuốc
 Các độc tiêu trừ, được an lạc.
 Nếu ai khi nói Tam-muội này
 Hoặc họ được nghe thắng định ấy
 Oai lực Tam-muội chứng Bồ-đề
 Họ chẳng phải lậu tận, chánh vị.
 Công đức của định bằng Tu-di
 Nếu ai khi chứng tướng không khác
 Hoặc họ nếu hay đến núi vàng
 Liền giống sắc núi khó phân biệt.
 Nếu ai được nghe tiếng Tam-muội
 Vượt qua các định giống như biển
 Nhờ sức oai đức Tam-muội ấy
 Họ chứng Bồ-đề không còn nghi.

Như các dòng nước đổ vào biển
Sông lớn, sông nhỏ và ao hồ
Đều đồng một vị, khó phân biệt
Chúng cũng như vậy, tướng không khác.
Nếu ai khi nghe Tam-muội này
Liên nhớ tất cả Phật mười phương
Oai lực Tam-muội đạt chánh giác
Chẳng phải Phú-già-la thân chứng.
Nếu các Bồ-tát chỉ bố thí
Trải qua vô biên hằng sa kiếp
Cúng dường mười phương tất cả Phật
Dưới đến pháp giới các chúng sinh.
Như vậy nhiều kiếp hành bố thí
Công đức đạt được tuy nói nhiều
Không bằng nói môn Tam-muội này
Khởi một niệm Từ cứu tất cả.
Khéo nghĩ Tam-muội như mẹ hiền
Thánh đức rực sáng khó lường xét
Người trí nên có một lòng cầu
Sẽ mau thành Phật đầy tự tại.

M